

SCHILLER INSTITUTTET

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Fred gennem økonomisk udvikling Ugeavis 47 – 2014

Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg:

»Vi skal have brudt konfrontations- og krigspolitikken og i stedet have en politik for en fremtid gennem udvikling og fred gennem samarbejde. Folk her i Danmark må til at bryde med konsensus. Hvis konsensus består af en politik, der tager livet af os alle sammen, så har man pligt til at sige fra og protestere. ... Samtidig må vi have historien ud om den kæmpe transformation, der er i gang med etableringen af en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden gennem BRIKS-samarbejdet. Vi kan skabe en global renæssance, der vil være uden sidestykke i menneskehedens historie. Kina er på vej til Månen. De vil udvinde helium-3 og fragte den tilbage til Jorden, så vi kan få fusionskraft. Og gør vi først brug af fusionsenergi, så er der ingen grænser for vækst. Så kan vi bruge lige så meget energi, som vi har lyst til, og få lige så stor en udvikling, som vi kan forestille os. Det er kun vor fantasi og kreativitet, der sætter grænserne. Vi skal sætte menneskeheden fri. Vi skal have en global renæssance. Det er nu, det gælder, og nu må alle, på hver deres måde, melde sig under fanerne og være en del af denne globale massebevægelse for udvikling.«

Læs hele Tom Gillesberg udførlige Nyhedsorientering for november, med analyse og strategi:

Lyt til de seneste nyhedsopdateringer på Radio Schiller:

www.schillerinstitut.dk

KOM TIL POLITISK ORIENTERINGSMØDE
v/Tom Gillesberg:

Torsdag 27. november kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv.,
1903 Frederiksberg C.
Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06
Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus: Hans Schultz: 60 16 40 96

KOM OG FEJR

Friedrich Schillers 255-års fødselsdag:

Torsdag 4. december kl 19.00

**Med introduktion v/Tom Gillesberg
og indslag af klassisk musik og sang ved vore
aktivister, der også er sangere og musikere!**

Tilmelding unødvendig

I dette nummer:

**HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche:
Kinas lederrolle spreder optimisme – Vil Tyskland
springe med på toget? Læs s.2**

Fra LaRouche-bevægelsen:

**16. nov. 2014: Verdens centrum er ikke USA
– Centrum er nu Kina og Rusland, Læs s. 3**

**LaRouche: Obamas forsøg på at genindføre Storbri-
tanniens globale, fascistiske agenda på G20-topmødet
vil ikke virke, Læs s. 3**

Andre Nyheder:

**Putin: BRIKS-politik er inkluderende
og for udvikling, Læs s. 4**

Fra LaRouche-bevægelsen 16. nov. 2014:

**Verdens centrum er ikke USA
– Centrum er nu Kina og Rusland**

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som i Brisbane, Australien, på G20-topmødet hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

(fortsættes s. 3)

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

**HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche:
Kinas lederrolle spreder optimisme
– Vil Tyskland springe med på toget?**

16. nov. 2014 – Det stormende tempo, med hvilket verden, siden BRIKS-staternes topmøde i Brasilien i juli måned har forandret sig i positiv retning, har, med APEC-topmødet i Beijing, som sluttede i sidste uge, atter vundet kvalitativt momentum. Xi Jinping dominerede med sin dagsorden ikke blot dynamikken på APEC-topmødet; BRIKS-staternes nye, førende rolle vil også på G20-topmødet i Brisbane stå klart frem foran de transatlantiske medlemsstaters forældede model.

Den strategi, som præsident Obama, der netop har været årsag til et tårnhøjt valgnederlag for demokraterne ved midtvejsvalget, egentlig havde lagt, gik ud på, at Trans-Pacific Partnership (TPP) (som er rettet imod Kina) skulle dominere APEC-topmødet, og at den kinesiske variant – Frihandelsaftalen for det Asiatiske Stillehavsområde, FTAAP, som er åbent for alle deltagere – slet ikke skulle komme på tale, lige så lidt som den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) eller den Nye Silkevej. I stedet viste den inkluderende FTAAP, som selv det amerikanske Peterson Institut, der ikke er venligtsindet over for Kina, bedømte til at være mest overlegen, sig at være langt den mest attraktive for APEC-staterne.

Det, som Kina tilbyder med sine forskellige økonomiske initiativer – den Nye Silkevej, den Maritime Silkevej, Silkevejs-udviklingsfonden, som det finansierer med 40 mia. dollars, yderligere kredit for 20 mia. dollars til lav rente, som Kina under den efterfølgende ASEAN-konference stillede til rådighed til projekter i den Maritime Silkevej, og frem for alt BRIKS-staternes voksende, økonomiske integration og samarbejde inden for højteknologiske områder, som atomkraft og rumfart – det har alt sammen for længst distanceret USA's politik, som ikke har andet at byde på end at tvinge »partnerne« til at deltage i voksende, militære opgaver til fordel for geostrategiske alliancer og en politik i bankernes interesse.

På Xi Jinpings og Obamas afsluttende pressekonference demonstrerede den kinesiske præsident i praksis, at hans inkluderende politik til alles fordel repræsenterer en meget bedre tilgang end Obamas politik, der er baseret på geopolitisk konfrontation. Xi opfordrede ganske enkelt USA til at gå med i AIIB og Silkevejsfonden, da begge er inkluderende koncepter. Obama har endnu ikke svaret.

Mens de ensrettede, vestlige medier har forholdt sig totalt tavse om flertallet af de positive initiativer og i stedet hallucinerer om BRIKS-staternes angiveligt umiddelbart forestående, økonomiske kollaps, i en bevidst vildledning af deres læsere og seere, konsoliderede Ruslands og Kinas præsidenter yderligere deres strategiske partnerskab. Putin og Xi er, iflg. udsagn fra pålidelige kilder, absolut enige i at forfølge deres politik for at undgå krig med absolut beslutsomhed. Meget langt fra at være isoleret af den vestlige sanktionspolitik, er Ruslands forhold til frem for alt Kina og Indien blevet intensiveret til det bedste niveau, det nogensinde har været på. Således bliver de omfattende aftaler fra maj i år, herunder en

30-årig aftale om gasleverance og konstruktion af pipelines, til stadighed udvidet. I et interview til *Tass* umiddelbart forud for G20-topmødet erklærede Putin, at inden for rammerne af hans seneste besøg i Kina har olieselskabet Rosneft indgået aftale med et stort, kinesisk firma om en 10 %'s andel i projektet i Vankor-oliefeltet. Kineserne får bestyrelsespladser, og der bliver fælles markedsføring af olien – endda i yuan. Kina vil også engagere sig i finansieringen af yderligere projekter, som alle vil blive afviklet i rubel og yuan, og ikke længere i dollar.

Ikke mindre intensivt udvikler det historisk set hidtil ekstremt trange forhold mellem Rusland og Indien sig. Putins kommende besøg i Indien i december, med navnet »Strategic Vision Agreement«, er netop blevet forberedt af viceministerpræsident Dmitri Rogosin og vil omfatte en tilnærmelse af samarbejdet omkring rumfart, omfattende industriprojekter i Indien, opbygningen af atomkraft, luftfartsindustri og en frihandelsaftale mellem Indien og den russiske toldunion. Begge sider understreger, at det russisk-indiske forhold er mejslet ind i sten.

På det tredje tysk-indiske Investeringsforum i Berlin blev det forbløffede publikum præsenteret for premierminister Modis plan om, inden for de næste ti år, at skabe en million (!) nye arbejdspladser *hver måned*, først og fremmest for at holde sine valgløfter over for vælgerne, af hvilke 80 % er under 25 år, unge og optimistiske, og som igennem uddannelse af deres evner vil arbejde med på at bringe deres nation frem.

Modis medarbejderstab har allerede udvalgt 100 lokaliteter, hvor der efter rådslagning med indbyggerne skal gennemføres planer om opførelse af 100 moderne byer (!) med moderne infrastrukturforbindelser, vand, strøm, skoler, sundhedscentre osv., som efter en bestemt arbejdsdeling vil specialisere sig som trafikknudepunkter, kemiske produktionsfabrikker, forskningslaboratorier eller agro-industrielle komplekser. Alle disse nye byer ville blive forbundet med hinanden gennem højhastighedsjernbaner, motorveje og infrastrukturprojekter, der strækker sig over flere stater og således tilbyde dusinvis af millioner af mennesker et alternativ til den aktuelle fattigdom.

Frem for alt har det indiske rumfartsprogram, herunder Mars-programmet, fuldstændig begejstret hele landet og først og fremmest den unge generation. Modi planlægger at oprette mange arbejdsgrupper og videnskabelige konkurrencer for at inddrage studenterne og eleverne i løsningen på udfordringerne.

De vildledte, snæversynede sjæle, der mener, de kan tvinge Rusland i knæ gennem sanktioner, har tværtimod bidraget til, at den strategiske trekant Rusland-Kina-Indien er blevet endnu stærkere forbundet, og at BRIKS-staternes dynamik, som er orienteret mod opbygning og videnskabelig optimisme, har gjort sig til en magnet for mange andre udviklingslande. Den onde hensigt har fuldstændig udviklet sig til at blive en boomerang, og der ligger en sand ironi i, at det netop skulle blive klart i Australien.

I Europa foregår der i øjeblikket en undergrundsrevolution. På overfladen synes alt at være ved det gamle – Merkel, Hollande og Renzi spiller endnu helt og holdent med på Obamas, Camerons, NATO's og EU's farlige spil, til trods for, at støtten til Kiev-regeringen, der er spækket med nazister, og de fortsatte provokationer over for Rusland kunne trække kontinentet ind i en selvudslættelseskrig, og til trods for, at f.eks. den tyske industri er meget længere om at finde erstatninger for den tabte handel med Rusland – hvis de overhovedet finder dem – end Rusland selv.

Men langsomt – forhåbentlig ikke for langsomt – er der dog stemmer, der tager til orde, og som påpeger den aktuelle konfrontationspolitikens vanvid. Således kræver f.eks. så forskellige repræsentanter for den gamle garde som Genscher, Gorbatsjov og Kissinger en ny begyndelse for politikken over for Rusland. Den tidligere franske premierminister Jean Pierre Raffarin, daværende hovedkoordinator af de fransk-kinesiske relationer, formulerede det på en endnu mere positiv måde: Det ville være helt forkert ikke at deltage i det store, kinesiske projekt, som vedrører os direkte – det Nye Silkevejsbælte, som for øvrigt ender i Lyon.

Selv, hvis de ensrettede medier og de imperiale stattholdere fortvivlet forsøger at undertrykke det: Verden har forandret sig fundamentalt i de forløbne tre uger. Obama har ikke blot været årsag til demokraternes katastrofale valgnederlag, men hans arrogante uforsonlighed siden da har forøget demokraternes såvel som republikanernes vrede til et punkt, hvor spørgsmålet om en rigsretssag seriøst kommer på dagsordenen. Hvis han gør sin meddelelse om immigrationsspørgsmålet til virkelighed, og forsøger pr. dekret at sætte sig over Kongressen, kunne dette blive dråben, der kan få republikanernes bæger til at flyde over.

Militære lederkredse står i knapt skjult modstrid med næsten alle Obamas handlinger og er overbevist om, at han ikke blot er den dårligste præsident i USA's historie, men at hans nærmeste medarbejders inkompetence endda får Jimmy Carters præsidentskab til at stå i et gyldent skær. For demokraterne burde en rigsretssags Rubikon blive overskredet, hvis Obama i den nærmeste fremtid vægrer sig ved at fjerne Valerie Jarrett og hele hendes klike af interventionister fra embedet.

BRIKS-staterne og de fleste af APEC-staterne har af dette for længst draget den slutning, at Obamas stjerne allerede er gået under, og de er i færd med at organisere et nyt system for økonomisk samarbejde på basis af et helt nyt paradigme, nemlig i alles interesse, og for alles almene vel. Alt – verdensfreden, vores fremtid og menneskehedens eksistens – vil afhænge af, at det i rette tid vil lykkes os at vinde USA og Europas nationer for forslaget om at gå med på Xi Jinpings tilbud, som opfordrer alle nationer til at deltage i den Nye Silkevej og AIIB's kreditsystem.

Om EU og dens værdiforestillinger vil vi, efter de på ingen måde overraskende pinligheder omkring Jean-Claude Juncker, slet ikke tale mere.

(Fortsat fra s. 1

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing, og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slængt, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernestationer drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental, revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

LaRouche: Obamas forsøg på at genindføre Storbritanniens globale, fascistiske agenda på G20-topmødet vil ikke virke

16. nov. 2014 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at Det britiske Imperiums og dets marionet Barack Obamas desperate forsøg, på det netop afsluttede G20-topmøde i Brisbane, Australien, på at genindføre deres fascistiske agenda internationalt, ikke vil virke. Det vil ikke virke, fordi de er bankerot, bemærkede LaRouche lakonisk, hvorimod det nye system, som BRIKS og deres allierede nationer er i færd med at opbygge, ikke er det.

APEC-topmødet tidligere på ugen i Beijing, og BRIKS-samlingen i Brisbane den 15. november, fokuserede klart på en politik med globalt samarbejde for at trække verden væk fra afgrundens rand. For at imødegå dette, forsøgte Obama og briterne at begrænse diskussionen på og omkring G20-topmødet den 15.-16. nov. til:

1. Bail-in som »svar« på den internationale, finansielle krise;
2. Klimaforandringsvindlens Grønne politik med folkemord som resultat;
3. Et militært opgør med Kina omkring sikkerheden i det asiatiske Stillehavsområde; og
4. Et militært opgør med Rusland omkring Ukraine.

I øvrigt består det tre sider lange slutkommunikation fra G20-topmødet af 21 punkter, hvoraf de fleste fremstår som et sammensurium af spørgsmål, som man ikke kunne nå til enighed om.

BRIKS-nationerne syntes at være usædvanlig uimponeret af Obamas fremstød for at genbefæste en fascistisk dagsorden. Den kinesiske præsident Xi Jinping meddelte f.eks., at hans lands bidrag til G20's krav om global vækst ville komme i form af det økonomiske Silkevejsbælte og den hermed forbundne Silkevejsfond, samt den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Og han sagde, at Kina var fuldt ud parat til at påtage sig det roterende formandskab for G20 i 2016.

Putin: BRIKS-politik er inkluderende og for udvikling

16. nov. 2014 – Både i et langt interview, der var optaget på forhånd, og som blev udsendt den 16. nov. på den tyske Tv-kanal ARD, og i den afsluttende pressekonference før sin afrejse fra Australien efter G20-topmødet, hævdede Putin, at de finansielle BRIKS-institutioner er vitale, pro-udvikling og inkluderende institutioner, der søger relationer, hvori alle partnere kan få fremgang. Han lovpriste især det kinesiske synspunkt om dette som et, Rusland delte:

»Jeg må, mht. det arbejde, vi gjorde i Beijing på APEC-topmødet, nævne vore kinesiske venner og give dem den ros, de fortjener ... Vi drøftede den regionale udvikling, og hvordan man skulle udvikle handelsforbindelser og økonomiske forbindelser i det asiatiske Stillehavsområde. Som I ved, er der foreslået forskellige modeller ... Jeg må sige, at vi synes, vore kinesiske venners forslag ser rigtig gode ud. Deres forslag går ud på, at vi ikke blot skal udvikle nye institutioner, men også sikre

os, at de komplementerer eksisterende mekanismer, ikke adskiller lande og deler dem op i forskellige grupper, men tværtimod opmuntrer dem til at komme sammen om en fælles indsats.«

På lignende måde svarede Putin på et spørgsmål under interviewet med ARD-Tv, om BRIKS' Nye Udviklingsbank var »endnu en splittelse af markedet«:

»Nej, sådan skal man ikke anskue det. Spørgsmålet er som følger. Der blev faktisk, ved det seneste BRIKS-topmøde i Brasilien, truffet beslutning om at skabe flere finansielle instrumenter, to instrumenter, for at være mere præcis – BRIKS Udviklingsbanken og reservevalutafonden (CRA). Denne reservevalutafond vil blive etableret efter de samme principper som IMF, og kan på en vis måde anses for at være analog med den; men den skabes til helt andre formål. Den skabes alene for at fremme udvikling i BRIKS-landene, eller primært til udvikling i BRIKS-landene, og vil ikke erstatte sådanne globale institutioner som IMF. Hvori består faren, efter min mening? Den består i at begynde på separate, internationale, økonomiske forbindelser. Dette vedrører ikke blot det monetære element, men også handel.«

Putin gav også et skarpt svar på spørgsmålet om at føre økonomisk krig mod Rusland omkring Ukraine:

»Russiske banker har i øjeblikket forlænget et lån til den ukrainske økonomi på 25 mia. dollars. Hvis vore europæiske og amerikanske partnere ønsker at hjælpe Ukraine, hvordan kan de så underminere den finansielle basis og begrænse vore finansinstitutioners adgang til det globale kapitalmarked? Vil de drive vore banker til bankerot? Hvis det er tilfældet, vil de drive Ukraine til bankerot. Har de overhovedet tænkt over, hvad de gør? Eller har politik gjort dem blinde? Som vi ved, så udgør synet en perifer del af hjernen. Var der lukket af for dele af deres hjerne?«

GLASS-STEAGALL, IKKE EU-FASCISME

Bankunionen vil tage dine penge og dit liv!

VI HAR LØSNINGEN PÅ DEN ØKONOMISKE KRISE:

Glass/Steagall bankopdeling: Skatteydere og bankkunder skal ikke betale for bankers spillegæld

Nyt kreditsystem: Statskreditter til produktive investeringer og økonomisk opbygning

Infrastruktur-Fusionsøkonomi: Transformér økonomien med visionære projekter og fusionskraft

Få hele Schiller Instituttets udførlige trepunktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>